

ΕΤΟΣ 1^ο
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 3
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
1984

ΤΑΧ. ΤΕΛΟΣ
ΚΑΤΕΒΛΗΘΗ

ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ

ΣΥΛΛΟΓΟ ΔΟΛΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ Η ΞΕΝΙΤΙΑ

Του ΝΙΚΟΥ ΥΦΑΝΤΗ, Φιλολόγου, Γυμνασιάρχη

Η πληθυσμιακή συγκέντρωση του χωριού μας και γενικά της επαρχίας μας συνεχίζεται με τον ίδιο ρυθμό.

Απογοήτευση για τους νέους και μαρasmus για τους ηλικιωμένους.

Ευτυχώς όμως οι καλοκαιρινοί μήνες μοιάζουν με ιασεις στην καυτή έρημο. Κουράγιο και ελπίδα το προσωρινό καλοκαιρινό ζωντάνεμα του χωριού.

Πολλοί οι φετινοί επισκέπτες. Όλα σχεδόν τα ισπίτια άνοιξαν.

Όπως μου έλεγε ο Σπύρο - Πανούνης περίπου 270 άτομα χωριανοί ήρθαν αυτό το καλοκαίρι εκτός βέβαια οι συγγενείς και φίλοι μας.

Το καφενείο και η αυλή του γέμιζε τα βράδια. Ευτυχώς ο Σπύρο - Κούρος είχε την ιδέα να φτιάξει σουβλάκια και έτσι να απαλλάξει τον Κωστάρα από τους μεζέδες.

Στην καθιερωμένη βόλτα για το τσομπάρι έβλεπες παρέες - παρέες κάθε ηλικίας με χαρούμενα πρόσωπα να περπατούν, να αστεϊεύονται να συζητούν και ν' απολαμβάνουν το δροσερό αέρα που κατηφόριζε από τη Νεμέρτσικα.

Η αναβίωση των παλιών εθίμων ξαναζωντανεύει στο χωριό μας.

Έτσι τ' Αη - Λιός στο ερημικό μας εκκλησάκι ήρθαν να κροσκυλήσουν όλοι οι χωριανοί μαζί κι οι Γκουβεριώτες.

Οι ψαλμωδίες κι οι ευχές τα τραγούδια κι οι χοροί διατάραξαν τη γαλήνη του δάσους. Οι νοικοκυρές έστρωσαν τα κλιβία και τις κούβερτες κάτω από τον παχύ ισκίο των γέρικων δέντρων, άνοιξαν τα σακκούλια τους με τις τυρόπιτες, τις λαχανόπιτες τα τυριά και τις σιλιές και περίμεναν υπομονετικές το λιαγισμα των αρνιών για ν' αρχίσει το γεύμα με τις ευχές του Παπα - Βασίλη. Ακολούθησαν τραγούδια του τραπέζιού, καθεστικά, μοιρολόγια και λιανοτραγούδα:

Φάτε και πιήτε, βρε παιδιά χαρήτε να χουρούμε τούτον τον χρόνο τον καλό, τον άλλο ποιος τον ξέρει, για ζούμε για

πεθαίνουμε για σ' άλλον τόπο πάμε...

Ένα ακόμη κομμάτι της πλατείας του σχολείου μας πλακοστρώθηκε με έξοδα του συλλόγου μας. Απομένει ακόμη λίγο ακάλυπτο. Μετά όμως απ' αυτό και τον διαχωριστικό τοίχο των αφοδευτηρίων έχει αλλάξει όψη το κέντρο του χωριού.

Ο σύλλογός μας αναγνωρίζοντας τις προσφορές και την αγάπη των Δολιωτών της Αμερικής για το χωριό μας με την ευκαιρία της επίσκεψης των κ.κ. Νίκου Διαμαντούκου και Ηλία Μπέντζιου, παρέθεσε γεύμα στην αυλή του καφενείου μας.

Με φροντίδα της Αδελφότητας Αθηνών κατασκευάστηκαν αρκετά τραπέζια και μπάγκοι, ώστε την ημέρα των εκδηλώσεων εξυπηρετήθηκαν πάνω από 300 άτομα που παρακάθησαν στο τραπέζι.

Από τις πρώτες μέρες του Σεπτεμβρίου οι κυνηγοί μας έτρεξαν στο Δελβινάκι να βγάλουν τις άδειές τους. Αισιόδοξοι όλοι τους παρά την έλειψη θηραμάτων.

Αυτή τη χρονιά θα φάμε γουρούνι έλεγε ο Βασίλης Ντάκας, αλλά αντί γουρουνιού το πρώτο θήραμα ήταν μια αλεπού από τον σύντροφό του Σπύρο Καρακίτσο.

Η κακοκαιρία του 15 Αυγούστου - ασυνήθιστη για την εποχή - ήταν αφορμή να χαλάσει τα πανηγύρια.

Παρ' όλα αυτά όμως στο μεσημεριανό τραπέζι των Ποντικατών παρακάθισαν αρκετοί Δολιωτές. Το βράδυ στη Μέβεζα αντιπροσώπευσαν το χωριό μας οι νέοι μας που μάλιστα ξεχώρισαν για το χορό τους. Χόρεψαν παλιούς παραδοσιακούς χορούς, Μαριόλα, Γκάντα, Κώστανα, με κείνη την ξεχωριστή χάρη και λεβεντιά που μας διακρίνει. Η Δολιωτική παράδοση συνεχίζεται.

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 4^η ΣΕΛ

Ανάθεμά σε Ξενιτιά και συ και τα καλά σου πλείοτε είν τα φαρμάκια σου περί το διαφορό σου.

Το λιγοστό χώμα και οι μυτερές πέτρες τούτου που πόπου, διώχνει τους κατοίκους μακριά του. Η Ξενιτιά είναι μοίρα αυτής της περιοχής. Κανένας άλλος λαός δεν έκλαψε με τέτοιο ψυχικό σπασμό το χωρισμό, όσο ο ηπειρώτης. Αυτός ο ανέκφραστος συναισθηματισμός ζει στα μοιρολόγια και στα τραγούδια του και ιδιαίτερα σ' εκείνα της Ξενιτιάς. Το σπαθινό μοτίβο των τραγουδιών της Ξενιτιάς, το πάθος και η ψυχική ένταση, είναι ο ίδιος ο προαιώνιος πάθος της επιστροφής. Η Ξένη γή δεν αγαπάει και δεν αγαπιέται. Νους και καρδιά είναι στραμμένα στον τόπο που γεννήθηκε, βαθύς μοισηριακός σύνδεσμος ενώνει τον Ξενιτεμένο με τα αγαπημένα πρόσωπα.

Θάνατος και μισμός είναι κοινά παντού, έτσι που στον ταξιδιάρη ηπειρώτη δεν διακρίνεις το

τραγούδι της χαράς απ'ό εκείνο της λύπης. Παντού βλέπεις τα σύμβολα μιας καθολικής λαχτάρας για επιστροφή, νοσταλγία και αποστροφή για το ξένο, το αλλόπριο, εγκλιτήρηση και υπομονή, σύνεση και επιτηδεότητα, μια άγρια και πρωτογονική διάθεση με ανόθευτη έκφραση και ανεπιτήδευτη ψυχή.

Το κλάμα που ζωντανού χωρισμού ήταν πιο δυνατό, πιο βαθύ και πιομένο από τους θρήνους εκείνων που αποχωρίζονταν αγαπημένους για το αιώνιο ταξίδι.

«Η Ξενιτιά κι ο θάνατος αδέρφια λογιούνται... Την Ξενιτιά, την ορφανιά, την πίκρα και το χάρη τα τέσσερα τα ζύγισαν βαρύτερα είν' τ'α ξένα».

Η αναχώρηση ήταν χαμός, καταστροφή, θάνατος. Ο γυρισμός ανάσταση. Οι νύχτες που αποχωρισμού νύχτες πικρές, φαρμακωμένες, στιγμές ανείπωτες.

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ 2^η ΣΕΛ.

Εκδηλώσεις

Συγχωριανοί και φίλοι είχαν μια ξεχωριστή ιδέα: να πραγματοποιήσουν στο γλέντι που έγινε στο χωριό μας την Κυριακή 19 Αυγούστου και που αποτέλεσε το αποκορύφωμα των τριήμερων Πολιτιστικών εκδηλώσεων που οργανώσε η Αδελφότητα Αθηνών, σε συνεργασία με τον Πολιτιστικό Σύλλογο Δολιωτών Ιωαννίνων και την Κοινότητα.

Οι εκδηλώσεις αυτές που περιλάμβαναν θεατρική παράσταση από το Θεατρικό Εργαστήρι Ιωαννίνων, γαλλοδορυμίες, αναπαράσταση Πρωγονικού γάμου, επίσημο γεύμα και γλέντι, είχαν μια ξεχωριστή ιδέα: να πραγματοποιήσουν στο γλέντι που έγινε στο χωριό μας την Κυριακή 19 Αυγούστου και που αποτέλεσε το αποκορύφωμα των τριήμερων Πολιτιστικών εκδηλώσεων που οργανώσε η Αδελφότητα Αθηνών, σε συνεργασία με τον Πολιτιστικό Σύλλογο Δολιωτών Ιωαννίνων και την Κοινότητα.

Σ κέψεις χόλια

Η σχετική διάταξη που ανακηρύσσει το Δολί σε διατηρητέο παραδοσιακό οικισμό κάθε τόσο ανεβαίνει στη Δολιωτική επικαιρότητα.

Μοιάζει σαν συμπληγάδα πέτρα που κάθε φορά αν κάποιος θελήσει να βάλε ένα λιθάρι στο ντουβάρη του κι ένα κεραμίδι πάνω από το κεφάλι του θέλει να τον συνθλίψει. Κι αυτό λέει γιατί δεν σέβεται την παράδοση γιατί παρανομεί αφού φυσικά παραβαίνει σχετική απαγορευτική διάταξη.

Πρέπει εδώ να υπενθυμίσουμε ότι η διάταξη αυτή πέρασε εντελώς κρυφά και απαρατήρητα χωρίς κανείς να ερωτηθεί.

Έκτοτε σε πείσμα των καιρών παραμένει και αποδεικνύει τον αντιλαϊκό χαρακτήρα της.

Η δέσμευση αυτή στην οικοδόμηση σε συνδιασμό με την σχεδόν ανύπαρκτη κρατική ενίσχυση είχε εντελώς αντίθετα αποτελέσματα. Και αυτό γιατί το πενήνρο βαλάντιο των κατοίκων δεν αντέχει το δυσβάσταχτο οικονομικό βάρος να προσαρμοστεί με τις απαιτήσεις της αρχαιολογίας.

Για να δοθεί τέλος σ' αυτόν τον τραγέλαφο που εδώ και χρόνια έχουμε μπει καλούμε τις αρμόδιες υπηρεσίες να επανεκτιμήσουν την κατάσταση και να δώσουν μια πιο ρεαλιστική λύση.

ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ '84

νύχτα του έργου ύδρευσης στο χωριό!

Σ' αυτό το κάλεσμα έδωσαν όλοι το παρόν και έτος.

στο χωριό τις τρεις μέρες των εκδηλώσεων συγκεντρώθηκαν όλοι οι χωριανοί απ' όπου κι αν βρίσκονταν.

Πολιτιστικό κέντρο στο χωριό για τη νεολαία μας

Ίσως για πρώτη φορά στο χωριό μας -μετά από πολλά χρόνια- έγινε φέτος αισθητή η παρουσία των νέων. Η παρουσία τους αυτή μας ικανοποίησε όλους ιδιαίτερα και πιστεύουμε ότι χρόνο με το χρόνο και περισσότεροι θα κάνουν τις διακοπές τους στο χωριό. Ο Σύλλογός μας όπως είχαμε πονήσει και σε προηγούμενη έκδοση πιστεύει ότι οι νέοι που έρχονται στο χωριό μας έχουν να αποβλήσουν πολλά. Να γνωρίσουν τον τόπο όπου μεγάλωσαν με πολλές στερήσεις οι γονείς τους ή οι παππούδες τους να μάθουν την πολιτιστική κληρονομιά, ήδη και έθιμα του χωριού.

ριού μιας που όσο περνάει ο καιρός πάνε να εκλείψουν και να περάσουν ευχάριστες διακοπές κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού.

Ήδη μελετάτε η αίθουσα του Σχολείου να γίνει Κέντρο Πολιτιστικό για τους νέους με τον εμπλουτισμό της Βιβλιοθήκης και την αγορά διάφορων πνευματικών παιχνιδιών. Επίσης η κατασκευή γηπέδων

Μπάσκετ και Βόλεϊ - μπάλα.

Πολλοί νέοι που ήλθαν για πρώτη φορά στο χωριό έμειναν ευχαριστημένοι και πιστεύουμε ότι θα τους βλέπουμε στο χωριό όχι μόνο το καλοκαίρι γιατί αυτό είναι σίγουρο αλλά και το χειμώνα.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ στη συνταξη

Ο κ. Ηλίας Μπέζιος συγχαίρει
την έκδοση της εφημερίδας μας

Ἀγαπητοί μου,
Η έκδοση της εφημερίδας «ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ» ήταν ένα πολύ ευχάριστο ξάφνιασμα για μας. Αξίζουν θερμά συγχαρητήρια, στους συνεργάτες που εργάζονται για την υλοποίηση της ωραίας αυτής πρωτοβουλίας.

Το ξάφνιασμα με την πρώτη έκδοση έγινε λαχτάρα και αναμονή για την δεύτερη. Σας θεσπίζω δε, ό,τι την απολαύσαμε περισσότερο από κάθε άλλο έντυπο που έρχεται στα χέρια μου. Αυτό φανερώνει καθαρά ότι όσο κι αν μας έχουν αποπροσανατολίσει οι σκοτούρες και οι ανάγκες της καθημερινής επιβίωσης, η καρδιά από το χωριό μας, η αγάπη, η νοσταλγία και το ενδιαφέρον για τον τόπο που γεννηθήκαμε, είναι πολύ βαθειά ριζωμένα μέσα μας και διατηρούνται ανεξίτηλα.

Είναι παράδοξο γιατί, ενώ οι αναμνήσεις από το χωριό — πουλάχιστον της δικής μου γενιάς — είναι γεμάτες από πίκρες, στενοχω-

ρίες, πείνα, φόβο, στερήσεις κ.λπ., όμως στη σκέψη μας είναι τόσο ευχάριστες!

Ναι, λοιπόν που η αγάπη γι' αυτόν τον τόπο είναι πολύ δυνατή και επιτρέφτε μου να πω, ισχυρότερη από τις σημερινές απολαύσεις σε τούτη τη χώρα. Αυτή είναι η διαπίστωση μετά από την επαφή μας με τα «ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ» που ανέτρεψε τους μέχρι τώρα ισχυρισμούς μας για το αντίθετο.

Εσφαλείω μια συμβολική οικονομική ενίσχυση και θα συνεχίσω εφόσον επανέλθει, θάναται η έκδοση της Δολιωτικής εφημερίδας.

Πιστεύω ότι παύει στη μορφή που δώσατε στο έντυπο να σας στείλω προς δημοσίευση τις περιπέτειες της «ΘΕΙΑΚΟ - ΒΑΣΙΛΩΣ» που έφθασε αρχές του '50 στην Αμερική. Αν και έχουν επανειλημμένα δημοσιευθεί σε διάφορα άλλα ημερήσια έντυπα, ίσως οι Δολιωτές να μην είχαν την ευκαιρία να τα διαβάσουν.

Φιλικά πάντα
ΗΛΙΑΣ ΜΠΕΖΙΟΣ

Ο κ. Σ. Παγούνης

Αγαπώ μου φίλοι,
Θερμά, εγκάρδια και ελικρινή συγχαρητήρια για τη γενναία, αξιοθαύμαστη, θαρραλέα και τολμηρή σας απόφαση να παρουσιάσετε με την έκδοση της εφημερίδας «ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ» μια ακόμα πνευματική εκδήλωση που αγαπήμενο μας χωριό, που θα πρέπει να αποτελέσει το συνδυαστικό κρίκο όλων των απανταχού Δολιωτών.

Είναι η εφημερίδα σας η φωνή και το κάλεσμα σ' όλους τους χωριανούς, να λάβουν μέρος ενεργά στη ζωή του χωριού μας, στη ζωή, τη δημιουργία και την ανεξαρτησία του τόπου που γεννήθηκαν οι ίδιοι, οι γονείς τους, οι παππούδες τους και, ακόμα και οι σύντροφοι της ζωής τους, (μην έδω για τους «εξαγχευμένους» Δολιωτές, γαμπρούς και νυφάδες). Και εκεί στη ξενιτιά τη μακρινή που οι ανάγκες της ζωής τους έταξαν τώρα να βρίσκονται, θα νοιώθουν την έλξη εκείνη, που δημιουργεί ο πόθος και τη λαχτάρα να συνδεθούν με τις ρίζες των προγόνων τους.

Παλιές αναμνήσεις, χαρές και λύπες, λαχτάρες και καρδιοχτύπια θα ζωντανεύουν στις ψυχές μας σαν ξεφυλλίζουμε «τα ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ» και θ' αποζητούμε στις σελίδες τους κάτι παλιό και γνώριμο που ζήσαμε, κάτι καινούριο, ζωντανό και προοδευτικό που συντελείται και δημιουργείται στον τόπο αυτό.

Είναι αληθινά θαρραλέα και

τολμηρή η απόφασή σας. Είναι βαρύ και δύσκολο το έργο σας. Αλλά πιστεύω ότι στο δίπτυχο του θάρρους και της τόλμης θα προστεθεί και η σύνεση της συντακτικής επιτροπής.

Ακόμα —και κυρίως τούτο— η αγάπη και η σπογγή με την οποία όλοι οι Δολιωτές θα αγκαλιάσουμε την προσπάθειά σας και θα φροντίσουμε να γίνει η φωνή σας, φωνή όλων μας και προσπάθειά για ζωή, ζωντάνια και δημιουργία στο αγαπημένο μας Δολιό.

Είναι βαρύ και δύσκολο το τολμήμα σας, αλλά ωραία και άγλα η απόφασή σας. Και πιστεύω όλοι οι Δολιωτές με γάλο και μικροί θα συμπαρασταθούμε στο έργο σας αυτό.

Κι αν μου επιτραπεί εδώ — με το θάρρος και της ηλικίας μου — ν' απευθυνθώ σ' όλους, μικρούς και μεγάλους και να τους παρακαλέσω, ο καθένας με τις δυνατότητες ηθικές, υλικές και πνευματικές, που διαθέτει, να υποβοηθήσει το ωραίο σας έργο. Αν προσφέρουμε ο καθένας κάτι από την ηθική, την υλική και πνευματική δυνατότητα που διαθέτουμε, ώστε η προσπάθειά των νέων μας των Γιαννίνων να ευοδωθεί και να τελεφεύσει, για να μη καυχόμαστε μόνο «επί προγονολατρείας» — το Δολιό ήταν πάντοτε πρώτο τα παλιά χρόνια — εμείς οι περασμένοι.

Ας εντυφλώσουμε όλοι μας παλιές λησμονημένες και ξεθωρασμένες αναμνήσεις και

τις ζωντανεύουμε σ' ένα κομμάτι χαρτί. Αν ανασκαλέψουμε τα συρτάρια και τις παλιοκασέλες μας, που βρίσκεται κάποιο παλιό χαρτί, που γράφει κάτι ατομικό ή γενικό για το χωριό μας κι αν το προσφέρουμε να ιδεί το φως της δημοσιότητας από τις στήλες των ΔΟΛΙΩΤΙΚΩΝ. Γιατί, αυτό το καταχωνιασμένο και κρυμμένο, ίσως αποτελέσει στο χέρι, με τη διασάφηση των πληροφοριών και τη μελέτη του, για την εξερεύνηση της ζωής και της ιστορίας του χωριού μας, που για τα παλιά χρόνια του είναι σκοτεινή και άγνωστη σχεδόν σ' όλους.

Ας ζωντανεύουμε παλιές αναμνήσεις, ας προσφέρουμε καινούργιες γνώσεις, γνώμες και προτάσεις δημιουργικές για την αναζωογόνηση, την αναδιοργάνωση, την πρόοδο και την προβολή του χωριού μας.

— Δεν είστε λοιπόν μόνοι, αγαπητοί μου φίλοι, στην υ-

ραία σας προσπάθεια. Κοντά σας, στο πλευρό σας βρισκόμαστε όλοι οι Δολιωτές και όλοι όσοι αποτελούν το πνευματικό δυναμικό του Δολιού σήμερα. Και θέλω να πιστεύω ότι όλοι θα ακούσουν την ταπεινή μου έκκληση, θα νοιώσουν την ιερότητα και ισχύ της δαϊότητας, αλλά και τις δυσκολίες που έργο, που επιμνηστέκατε και θα θεωρήσουν ιερό τους χρέος και καθήκον να υποβοηθήσουν το έργο της εκδόσεως της εφημερίδας, αλλά και της επιτυχίας των σκοπών γενικότερα του συλλόγου σας. Γιατί δεν πρέπει να ξεχνάμε πως ό,τι έγινε και γίνεται στο Δολιό μας είναι η συνισταμένη κάθε πρωτοβουλίας ατομικής ή συλλογικής με τη συμπαράσταση όλων μας. Έγινε και πρέπει να γίνεται με την ηθική, την υλική και πνευματική συνεισφορά και υποστήριξη όλων. «Με το πάλαντο του επώνυμου ή ανώνυμου πλουσίτου, αλλά και με τον οβολό της φτωχής χήρας».

Και πάλιν εύχομαι: ευδωχή του ωραίου έργου σας.
Με πολλή αγάπη
ΣΤΥΡΟΣ ΠΑΓΟΥΝΗΣ
Συν/χος δάσκαλος

«ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ»

Όργανο
του Εκπολιτιστικού
Συλλόγου Δολιού
Ιωαννίνων

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ Τηλ. 32564

Ιωάννης Μποτινής
Δημήτριος Πότσης
Γεώργιος Κωσταράς
(Κων) Μάξης
Αργή Βραβάρη
Ντενά Κουτσουμπάνα

Χειρόγραφα που δημοσιεύονται ή όχι, δεν επιστρέφονται. Οι ενυπόγραφες συνεργασίες εκφράζουν τις απόψεις εκείνων που υπογράφουν

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΚΑΙ ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ

του Γεωργοδασικού
και Εξωραϊστικού
Συλλόγου της Κοινότητας
ΔΟΛΟΥ Πωγωνίου

Την Κυριακή 12 Αυγούστου και ώρα 11 το πρωί στην αίθουσα του Δημοτικού Σχολείου Δολού, πραγματοποιήθηκε Γενική Συνέλευση του Εξωραϊστικού και Γεωργοδασικού Συλλόγου του χωριού μας με θέματα ημερησίας διατάξεως: Λογοδοσία — Προτάσεις — Εκλογή νέου Διοικ. Συμβουλίου.

Στην ατμοσφαιρική γαλήνη αίθουσα πρώτος μίλησε ο απερχόμενος Πρόεδρος του Συλλόγου κ. Λεων. Κουτσουμπάνας ο οποίος ανέφερε εν ολίγοις στους σκοπούς του Συλλόγου και τη πραγματοποιήθηκε μέχρι σήμερα και στη συνέχεια απέδωσε τον οικονομικό λογαριασμό των ετών, έκανε διάφορες παρατηρήσεις και τέλος ευχήθηκε στη νέα Διοίκηση που θα προέλθει απ' την ψηφοφορία καλή προκοπή, δραστηριότητα και εργατικότητα.

Στη συνέχεια μίλησαν διάφοροι χωριανοί ιδίως οι κ.κ. Π. Παππάς, Σ. Παγούνης, Ι. Μποτινής, Δ. Πότσης, Γ. Τζίμος και λοιποί, οι οποίοι αφού έκαναν διάφορες προτάσεις και παρατηρήσεις ευχήθηκαν στο τέλος στη νέα διοίκηση να δουλέψει περισσότερο εθνατικά, συνειδητά και με ειλικρίνεια για να πιάει ο Σύλλογός μας μπροστά, και πάντοτε για το καλό όλων των χωριανών.

Στη συνέχεια έγινε μυστική ψηφοφορία απ' την οποία εξελέγησαν οι κάτωθι χωριανοί μας με τη σειρά των ψήφων που έλαβαν. Για το Διοικητικό: Χρυσ. Μαργαρίτης 52, Λεων. Κουτσουμπάνας 49, Βασ. Δάκας 47, Ευάγ. Δάκας 46, Γεώργ. Ντόντης 45, Δημ. Πότσης 43, Ζήκος Κούρος και Παν. Λώλης 38 (ισοψηφισαν) Ευάγ. Κουτσός 14, Τζιόβας Χρ. 2.

Για το Εποπτικό: Σπυρ. Παγούνης 52, Παν. Παππάς 45, Γεώργιος Τζίμος 30, Γεώργιος Λιόλιος 27 και Ίελεθ. Κουβαράς 8.

Την δε επόμενη Κυριακή 19 Αυγούστου 1984, στο νεοκλειστό Διοικητικό Συμβούλιο, συζητήθηκε σε Σύμβαση και εξελέγησαν οι κάτωθι: Πρόεδρος Λ. Κουτσουμπάνας, Αντιπρόεδρος Χρ. Μαργαρίτης, Γ. Γραμματέας Ί. Δάκας, Ταμίας Γ. Ντόντης. Σύμβουλοι δε οι Βασ. Δάκας, Δημ. Πότσης, Ζήκος Κούρος και Παν. Λώλης.

Και για την ιστορία του Δολιού, ίσως δίνουμε τα κάτωθι στοιχεία της ψηφοφορίας που έγινε την Κυριακή στις 12 Αυγούστου του έτους 1984.

Εγγεγραμμένοι στο Σύλλογο 102. Ψήφισαν 58 Έγκυρα ψηφοδέλτια 57, Άκυρο 1.

ΔΗΜ. Κ. ΠΟΤΣΗΣ

Οι νέοι του χωριού μας ζητάν δουλειά

Ένα σοβαρό πρόβλημα που αντιμετωπίζουν σήμερα οι νέοι είναι η ανεργία. Απ' αυτή τη μάλιστα έχει κτυπηθεί τον τελευταίο καιρό και το χωριό μας. Αρκετοί νέοι βρίσκονται αυτή τη στιγμή χωρίς επαγγελματική απασχόληση. Χρειαζόμαστε λοιπόν να προσπαθήσουμε από τη σκοπιά του ο καθένας όσο μπορούμε να τους βοηθήσουμε. Όσοι από τους χωριανούς έχουν τη δυνατότητα προσφοράς επαγγελματικής απασχόλησης ας το γνωρίσουν στη διεύθυνση της εφημερίδας μας.

Νέοι που έφυγαν

Βαρύ πλήγμα στο χώρο της νιότης του Δολιού ο αδόκητος χαμός του Φάνη Κουκουλάρη.

Πολλά περίμενε το Δολιό από το λαμπρό αυτό παλικάρι και εξαιρετό επιστήμονα. Παράστημα επιβλητικό, καρδιά μεγάλη και ζεστή μπορούσε να χωρέσει μέσα της όλους τους ανθρώπους.

Όμως που χάρο το κονταροχτύπημα διάλυσε τα όνειρα και βύθισε σε βαρύ πένθος την οικογένειά του και όλους τους φίλους και χωριανούς του.

Θερμότερα συλλυπητήρια στους οικείους του για τον άδικο χαμό του.

Κοινωνικά

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Στους ευτυχείς γονείς των οικογενειών:
Αναστασίου Σπράτου,
Κωνσταντίνου Αναστα-

σίου, Γεωργίου Μποτινής, Φίλιππα Χριστοδούλου, (γαμπρός Γιάνναρου) ευχόμαστε να τους ζήσουν τα νεογνήνια.

ΓΑΜΟΙ

Στην οικογένεια του χωριανού μας Βασιλείου

Κούρου, για το γάμο της κόρης τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθανε πον Αύγουστο στην Αμερική και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο Θεοφάνης Κουκουλάρης.

— Πέθανε στο χωριό η Θεοδώρα Κούρου, χήρα Φώτη Κούρου

— Πέθανε στα Γιάννινα ο Γεώργιος Παπαϊωάννου και κηδεύτηκε στο χωριό.

● Η εφημερίδα μας εκφράζει τα θερμά συλλυπητήρια στους δικούς τους.

Νέα από το Χωριό

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ 1η ΣΕΛ
Επιτυχίες σημειώθηκαν στις φετινές Πανελλαδικές εξετάσεις ανωτέρων και ανωτάτων Σχολών από Δολιωτές μαθητές. Από πληροφορίες που συγκεντρώσαμε οι νέοι φοιτητές — μέληντες επιστήμονες είναι:

- 1) Βέλιου Ευαγγελία, εγγονή Γ. Τζήμου, Κτηνιατρική Θεσ/νίκης.
- 2) Κόκκοτας Βασίλειος, εγγονός Σ. Παγούνη, Φιλοσοφική Ιωαννίνων.
- 3) Κούρος Παναγιώτης, Γυμναστική Ακαδημία Θράκης.
- 4) Παγούνη Μαρία, Αγγλική Φιλολογία Θεσσαλονίκης.
- 5) Φωτοπούλου Αργή, Γυμναστική Ακαδημία Αθηνών.

Η εφημερίδα μας εκφράζει στους ανωτέρω και στους γονείς τους τα θερμά συγχαρητήρια και εύχεται τέτοιες επιτυχίες να συνοδεύουν όλες τις προσπάθειές τους στη ζωή.